

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH

Michał Serzycki

Warszawa, dnia 27 grudnia 2007 r.

DOLiS-035-80/07 [u%

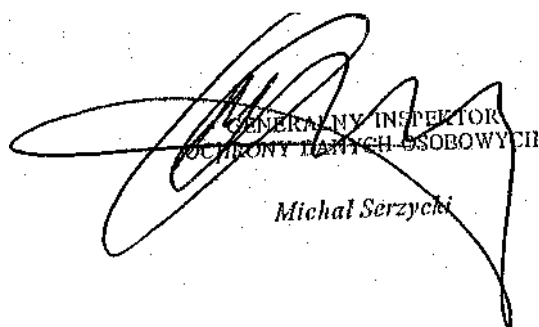
**Szanowny Pan Waldemar
Pawlak Wiceprezes Rady
Ministrów Minister
Gospodarki Ministerstwo
Gospodarki Plac Trzech
Krzyży 3/5 00-507
Warszawa**

zwracam się do Pana Ministra z uprzejmą prośbą o wyrażenie opinii, czy - w ocenie Pana Ministra— art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424 ze zm.) stanowi może podstawę do udostępniania przez przedsiębiorców nie mających statusu biura informacji gospodarczej - w drodze Ogłoszenia publicznego - informacji obejmujących dane

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpływają pytania dotyczące legalności udostępniania na stronach internetowych danych osobowych dłużników - osób fizycznych, przez przedsiębiorców nie mających statusu biura informacji gospodarczej i zajmujących się windykacją wierzytelności. Przedsiębiorcy ci jako podstawę prawną do podejmowania ww. działań wskazują art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424 ze zm.) w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.). Przykładem takiego przedsiębiorcy jest Polski Rynek Długów Sp. z o.o., z siedzibą we Wrocławiu przy ul. Ostrowskiego 7, który zamieszcza ww. informacje na stronie www.rynek-dlugow.pl.

Wątpliwości Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, z punktu widzenia ustawy o ochronie danych osobowych, budzi kwestia, czy art. 3 ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych rzeczywiście może stanowić podstawę do podejmowania wspomnianych działań. Zauważyć bowiem należy, co podkreśla się również w literaturze przedmiotu, że powołany przepis konstytuuje wyjątek od zasady wyłączności udostępniania przez biura informacji gospodarczej informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji. Udostępnianie informacji gospodarczych w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne "nie tylko nie wymaga utworzenia biura informacji gospodarczej, ale także nie jest regulowane przepisami niniejszej ustawy. (...) Przy okazji omawiania zagadnienia związanego z udostępnianiem informacji o istniejących zobowiązaniach osobom nieoznaczonym w chwili ich udostępniania np. na stronach internetowych, w celu sprzedaży wierzytelności przez Ogłoszenie publiczne, należy wspomnieć, iż ustawa nie przesądza w sposób generalny, że publikowanie informacji o sprzedaży wierzytelności (tzw. kierowanie oferty ad incertas personas) w sposób umożliwiający identyfikację dłużnika jest dozwolone. Zapis ten ma jedynie na celu wyraźne zaznaczenie, że tego typu działalność nie jest objęta, działalnością biur informacji gospodarczych." (Arwid Mednis, Joanna Noga-Bogomilska *Ustawa o udostępnianiu informacji gospodarczych. Komentarz*, Warszawa 2003, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis (wydanie I) s. 152).

Mając powyższe na uwadze, zwracam się do Pana Ministra, jako dysponenta ustawy o udostępnianiu informacji gospodarczych, o przedstawienie stanowiska w sygnalizowanej sprawie w możliwie nieodległym terminie.

GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH OSOBOWYCH
Michał Serzycki

Pan
Michał Serzycki generalny
Inspektor Ochrony Danych
Osólcowych

W związku z pismem z dnia 27 grudnia 2007 r. dotyczącym odpowiedzi na pytanie czy art. 3 ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. o udostępnianiu informacji gospodarczych (Dz. U. Nr 50, poz. 424 z późn.zm.) zwana dalej "uouig" może stanowić podstawę prawną do udostępniania na stronach internetowych informacji gospodarczych, w tym danych osobowych dłużników, przez przedsiębiorców nie posiadających statusu biura informacji gospodarczej w celu sprzedaży wierzytelności, uprzejmie przedstawiam następujące stanowisko.

Art. 3 "uouig" stanowi, iż udostępnianie informacji gospodarczych osobom trzecim nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępniania następuje wyłącznie za pośrednictwem biur informacji gospodarczej, chyba że udostępnianie, o którym mowa powyżej, następuje w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne lub przepisy prawa przewidują inny tryb udostępniania danych.

Cytowany przepis wprowadza zasadę wyłączności biur informacji gospodarczej w zakresie udostępniania informacji gospodarczych osobom nieoznaczonym w chwili przeznaczania tych informacji do udostępnienia i jednocześnie ustanawia dwa wyjątki od tej zasady.

Art. 3 "uouig" znajduje się w rozdziale pt. Biura informacji gospodarczej, który określa zakres przedmiotowy działalności biura (art. 3 i art. 4 ust. 5), formę prawną działalności biura oraz inne warunki niezbędne do rozpoczęcia działalności jako biuro informacji gospodarczej. Takie umiejscowienie przedmiotowego przepisu określa sposób interpretacji jego treści.

Treść art. 3 zgodnie, z którą udostępnianie informacji gospodarczych w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne nie wymaga utworzenia biura informacji gospodarczej należy interpretować jako wskazówkę, iż taka działalność nie mieści się w zakresie przedmiotowym działalności biura i biuro nie ma podstawy do jej prowadzenia.

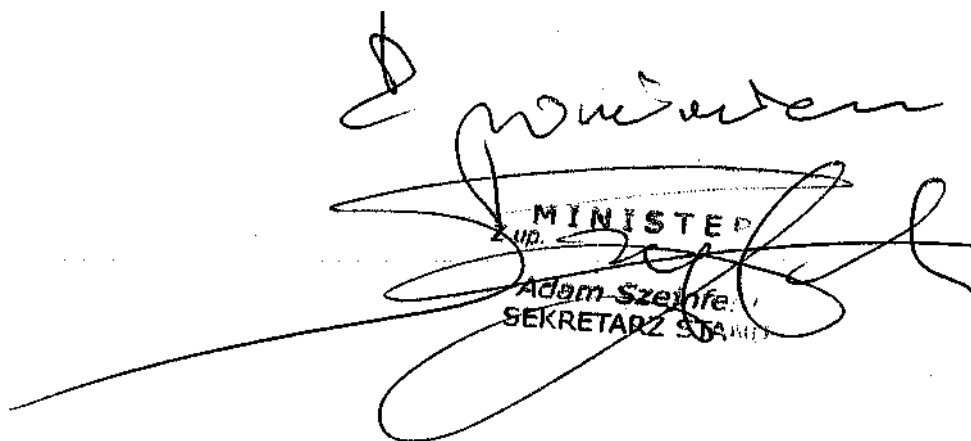
Ponadto treść art. 3 w związku z art. 1 - określającym zakres przedmiotowy ustawy - wyraźnie wskazuje, iż "uouig" nie reguluje kwestii udostępniania informacji gospodarczych w celu sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne. Przedmiotem regulacji ustawy są zasady i tryb udostępniania (przekazywania, przyjmowania, przechowywania i ujawniania) informacji gospodarczych dotyczących wiarygodności płatniczej przedsiębiorców i konsumentów.

Należy podkreślić, iż celem "uouig" było stworzenie mechanizmów umożliwiających weryfikację wiarygodności płatniczej kontrahenta przed zawarciem umowy oraz mobilizowanie do spłaty zobowiązań, a nie tworzenie bazy danych wierzytelności przeznaczonych na sprzedaż.

Polski Rynek Długów sp. z o.o., opisany w piśmie Pana Inspektora, podaje jako podstawę prawną swojej działalności art. 3 uouig w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) zwana dalej "uoodo".

W tym miejscu należy wspomnieć, iż zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 2 "uoodo" przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Treść art. 3 uouig nie może być interpretowana jako stwarzająca uprawnienie lub nakładająca obowiązek (nakaz lub zakaz) na przedsiębiorców innych niż biura informacji gospodarczej. Norma nakładająca uprawnienie lub obowiązek, aby znalazła swoje zastosowanie musi wyraźnie wskazywać adresata i okoliczności, w których dany adresat ma prawo lub obowiązek do określonego zachowania. To też przedsiębiorcy tacy jak Polski Rynek Długów nie mają podstaw do wywodzenia z art. 3 swoich uprawnień lub obowiązków, gdyż przepis ten nie wskazuje ich jako adresatów zawartej w nim normy. Co więcej art. 3 "uouig" mówi o sprzedaży wierzytelności przez ogłoszenie publiczne, co wskazuje na podmioty dokonujące publicznej sprzedaży własnych wierzytelności. Polski Rynek Długów nie dokonuje sprzedaży wierzytelności, a jedynie pośredniczy w ujawnianiu informacji nt. wierzytelności na sprzedaż.

Mając na uwadze powyższe należy stwierdzić, iż art. 3 "uouig" nie może stanowić podstawy prawnej dla działalności podejmowanej przez przedsiębiorców takich jak Polski Rynek Długów.

MINISTER
Adam Szejnert
SEKRETARZ STANU